

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ: 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
230

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 427

*Περί αντικαταστάσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως
έντων διατάξεων του Ν.Δ. 243/1969 «περί βελτιώσεως
και προορισίας της αμπελοοινικής παραγωγής».*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υφιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

Άρθρον 1.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«3. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών:

α) Ορίζονται αί ποιοτικά προδιαγραφά των προς οίνοποιήσιν σταφυλών, τὰ του ελέγχου και επανελέγχου των άπορριπτομένων φορτίων, ως και προορισμού τούτων. οί όροι μεταφοράς και παραλαβής των σταφυλών, οί τρόποι δειγματοληψίας και εξέτασεως των δειγμάτων.

β) Καθορίζονται αί μέθοδοι οίνοποιήσεως και αί συνθήκαι εφαρμογής τούτων, προκειμένου περί σταφυλών ή γλευκών προοριζόμενων διά την παραγωγήν οίνων όνομασίας προσλεύσεως. ών ή επεξεργασία και ή οίνοποίησις δέον νά ενεργούνται μέσω χωρισμένης γραμμής, ως και τής επεξεργασίας των σταφυλών, αί συνθήκαι οίνοποιήσεως, επεξεργασίας, αποθήκεύσεως και παλαιώσεως—συντηρήσεως των οίνων, ως και πάσα επί των άνωτέρω λεπτομέρεια.

γ) Δύνανται νά καθορίζονται έκάστοτε οικονομικά κίνητρα διά την προώθησιν ώρισμένων ποικιλιών άμπέλου, την ύποδομήν της άνατυστάσεως άμπέλωνων προσβεβλημένων υπό φυλλοξήρας ή γεγηραχότων, ως και διά την διάδοσιν μέσων και μεθόδων άποσκοπούντων εις την βελτίωσιν τής ποιότητος των προϊόντων τής άμπέλου και την μείωσιν του κόστους παραγωγής».

2. Η παράγρ. 4 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«4. α) Έφεξής άπαγορεύεται ή φύτευσις αυτοκάρπων νόθων άμπέλων. Οί ύπάρχοντες άμπέλωνες τής κατηγορίας τούτης έκρίζονται ύποχρεωτικώς επί άποζημιώσει καθοριζόμενη διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών κατά την διά τής αútης αποφάσεως όρισθησμένην διαδικασίαν. Η άποζημιώσις αútη δέον νά ανταποκρίνεται εις τας ύφισταμένες έκάστοτε συνθήκας, του δικαιούχου άναμμένου έν πάση περιπτώσει νά άμφισβητήση ταυτην ένώπιον των Δικαστηρίων.

β) Το μέτρον τούτο τής ύποχρεωτικής, επί άποζημιώσει, έκρίζεσεως δύνανται νά επεκτείνονται και επί έτέρων ποικιλιών άμπέλου χαρακτηριζόμενων προς άντικατάστασιν, δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας.

γ) Δύνανται, ώσαύτως, νά εφαρμόζεται το μέτρον τής προαιρετικής έκρίζεσεως σταφιδάμπέλων κορινθιακής και σουλτανίνας επί άποζημιώσει, κατά τὰ όριζόμενα διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών».

Άρθρον 2.

Εις το τέλος του άρθρου 2 του Ν.Δ. 243/1969 προστίθεται παράγραφος 5 έχουσα ούτω:

«5. Η έξαγωγή πολλαπλασιαστικού ύλικου άμπέλου και λοιπών δενδρωδών καλλιιεργειών επιτρέπεται: μόνον κατόπιν προηγουμένης άδείας τής άρμοδίας Δ/νσεως του Υπουργείου Γεωργίας, τηρουμένων των περί φυτογυειονομικών όρων διατάξεων των χωρών εισαγωγής τούτου. Ειδικώτερον, προκειμένου περί ποικιλιών, ών ή επέκτασις έχει άνασταλή, δύνανται νά επιτραπή ή έξαγωγή άποκλειστικώς δι' Ιδρύματα Έρεύνης εις περιωρισμένην κλίμακα και μέχρις έκατόν (100) μισχευμάτων κατά ποικιλίαν».

Άρθρον 3.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«2. Οί οίνοι μιās δεδομένης περιοχής δύνανται νά φέρουν ως όνομασίαν προσλεύσεως την τοπωνυμίαν τής περιοχής τούτης, μόνον έφ' όσον πληρούν τούς διά του παρόντος όριζόμενους όρους. Απαγορεύεται ή χρησιμοποίησις, έν όλω ή έν μέρει, τής όνομασίας προσλεύσεως, ως και τής όνομασίας ποικιλίας άμπέλου περιεχομένης εις την όνομασίαν προσλεύσεως δοθέντος οίνου, δι' οίνους έτέρας προσλεύσεως, έστω και εάν των χρησιμοποιούμενων λέξεων προηγούνται ή έπενται: καθοριστικά έκφράσεις, ως είδος, τύπος, τρόπος, κλπ.».

Άρθρον 4.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«2. α) Οί οίνοι τής κατηγορίας των έλεγχόμενων όνομασιών προσλεύσεως δέον νά προέρχονται εκ σταφυλών έκλεκτών ποικιλιών οίναμπέλου, καλλιεργουμένων εις έδάφη κατάλληλα διά την παραγωγήν οίνων ποιότητος, περιωρισμένης άμπελοοινικής ζώνης, και νά πληρούν ώρισμένους όρους άναφερομένους εις την στρεμματικήν απόδοσιν των άμπέλωνων, το σύστημα κλαδεύματος και την έλάχιστην περιεκτικότητα του γλεύκου εις σάκχαρον.

β) Οι οίνοι της κατηγορίας των απλών ονομασιών προσλεύσεως δέον να προέρχονται εκ σταφυλών ενδεδειγμένων ποικιλιών οίναμπέλου, καλλιεργουμένων εις κατάλληλα έδαφη περιωρισμένης άμπελοργικής ζώνης».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται από της ενάρξεως της οίνικης περιόδου 1975, ως κάτωθι:

«3. Η μεταποίησης των σταφυλών εις γλεύκος και του γλεύκους εις ούον γίνεται εντός της καθωρισμένης ζώνης ονομασίας προσλεύσεως του οίνου. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, προτάσει του ΚΕΠΟ, ή άνωτέρω μεταποιήσις δύναται να λάβη χώραν εκτός της ζώνης ονομασίας προσλεύσεως, άλλ' όπωσδήποτε εντός της περιοχής, το όνομα της οποίας φέρουν οι τυπικοί οίνοι, έφ' όσον συντρέχουν ειδικοί προς τούτο λόγοι».

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«8. α) Αναγνώρισις νέων ονομασιών προσλεύσεως δύναται να γίνει διά Π.Δ., εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Γεωργίας τη εισηγήσει της ΚΕΠΟ.

β) Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, τη εισηγήσει της ΚΕΠΟ, όρίζονται ή διαδικασία, αι προϋποθέσεις και τα υποβληθήσόμενα στοιχεία διά την αναγνώρισιν νέων ονομασιών προσλεύσεως οίνων».

4. Η παράγραφος 9 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«9. Δι' όμοίων Π.Δ. θέλουν καθορισθί:

α) Προκειμένου περί οίνων έλεγχομένης ονομασίας προσλεύσεως, τα όρια της περιοχής, αι έπιτρεπόμεναι προς καλλιέργειαν εις έκαστην περιοχήν ποικιλίαι, το σύστημα κλαδέσεως, αι άνωτεραι στρεμματικά άποδόσεις και ή περιεκτικότητα του γλεύκους εις σάκχαρον.

β) Προκειμένου περί οίνων απλής ονομασίας προσλεύσεως, τα όρια της περιοχής και αι έπιτρεπόμεναι προς καλλιέργειαν εις έκαστην περιοχήν ποικιλίαι. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας όρίζεται ή διαδικασία παροχής του δικαιώματος χρήσεως ονομασίας προσλεύσεως των κατ' έτος παραγομένων οίνων».

5. Η παράγραφος 10 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«10. α) Οι κατ' το παρόν άρθρον οίνοι ονομασίας προσλεύσεως διατίθενται εις την καταναλώσιν μόνον έμφιαλωμένοι. Δικαιώμα έμφιαλώσεως των οίνων τούτων έχει ό, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος και των εις έκτέλεσιν τούτου διαταγμάτων και αποφάσεων, διαθέτων ούον ονομασίας προσλεύσεως ή ό ύπ' αύτού ειδικώς δια συμβολαιογραφικής πράξεως εξουσιοδοτημένος.

β) Κατ' εξαίρεσιν, έπιτρέπεται ή διάθεσις εις την καταναλώσιν γύθην οίνων ονομασίας προσλεύσεως μόνον εντός της περιοχής, της οποίας φέρουν το πατροπαράδοτον όνομα.

Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, όρίζονται τα όρια της περιοχής, εις ην οίνοι ονομασίας προσλεύσεως έπιτρέπεται να διατίθενται γύθην, οι όροι κυκλοφορίας και τα του έλέγχου τούτων».

6. Η παράγραφος 13 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«13. Διά Π.Δ. εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Έμπορίου, τη εισηγήσει της ΚΕΠΟ καθορίζονται έφεξής αι προϋποθέσεις και οι όροι χρησιμοποίησης των τοπωνυμίων ως έμπορικών σημάτων οίνων».

7. Η παράγρ. 14 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«14. Άπαντα τα μέχρι σήμερα κατατεθειμένα έμπορικά σήματα οίνων, άναφερόμενα καθ' ούνοδήποτε τρόπον εις τοπωνύμια, δύναται να χρησιμοποιώνται μέχρις εκδόσεως του κατ' τα άνωτέρω Π.Δ. μετά δε την έκδοσιν τούτου, έφ' όσον πληρώνται αι ύπ' αύτού όρισθήσόμεναι προϋποθέσεις και όροι».

8. Η παράγρ. 16 του άρθρου 5 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«16. Διά Π.Δ., εκδιδόμενων προτάσει των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, μετ' εισηγήσιν της ΚΕΠΟ, ρυθμίζονται τα της παραγωγής, έλέγχου και προστασίας των ρητινιτών οίνων, ως και των κατ' παρόδους ονομασιών οίνων, εξαίρεσει των τοπωνυμίων και των ονομασιών ποικιλιών».

9. Εις το άρθρον 5 του Ν.Α. 243/1969 προστίθενται δύο παράγραφοι, παρ. 18 και 19, έχουσαι ούτω:

«18. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας όρίζονται ο τύπος και οι όροι εκδόσεως ύπό των οίκειών Δ/νσεων Γεωργίας πιστοποιητικού καταγωγής δι' οίνους κοινής καταναλώσεως και λοιπών κατηγοριών οίνων, όσάκις τούτο απαιτείται διά την εξαγωγήν εις την άλλοδαπήν».

«19. α) Πρὸ της χορηγήσεως των ταυινών έλέγχου ή των πιστοποιητικῶν προσλεύσεως, οι τυπικοί οίνοι υποβάλλονται εις όργανοληπτικήν δοκιμασίαν ύπό Έπιτροπής συγκροτούμένης δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, και άπαρτιζομένης εκ δύο υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας και δύο του Γενικού Χημείου του Κράτους, ενός εκπροσώπου των άμπελοργών, προτάσει της ΠΑΣΕΠΕΣ, και ενός εκπροσώπου των οίνοποιείων, Συνεταιρικών ή ιδιωτικών, προτάσει, κατ' περίπτωσιν, της ΚΕΟΣΟΕ ή του ΣΕΒ, μετά προηγουμένην χημικήν και μικροσκοπικήν εξέτασιν ύπό έργαστηρίων του Γενικού Χημείου του Κράτους ή του Υπουργείου Γεωργίας.

Έν περιπτώσει άπορρίψεως της σχετικής αίτήσεως του ό ενδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει επανεξέτασιν ύπό δευτεροβαθμίου Κεντρικής Έπιτροπής, άπαρτιζομένης εκ δύο εκπροσώπων του Υπουργείου Γεωργίας, ενός εκπροσώπου του Ινστιτούτου Οίνου, δύο εκπροσώπων του Γενικού Χημείου του Κράτους, ενός εκπροσώπου της Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών και ενός εκπροσώπου του Συνδέσμου Έλλήνων Βιομηχάνων.

β) Οι άπορριπτόμενοι τελικώς οίνοι δύναται να διατίθενται ως οίνοι κοινής καταναλώσεως, έφ' όσον δεν αντικεινται προς τας κειμένας διατάξεις.

γ) Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών δημοσιευόμενων δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι χαρακτηρες των οίνων ονομασίας προσλεύσεως, ο τρόπος δειγματοληψίας, εξέτασεως και επανεξέτασεως αύτων, τα του όρισμού των μελών των Έπιτροπών και λειτουργίας τούτων, ή χρόνος ενάρξεως εφαρμογής του μέτρου και πάσα σχετική λεπτομέρεια».

*Άρθρον 5.

1. Η παράγρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Α. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«1. α) Δύναται να επιβάλληται εις τους παραγωγούς γλεύκους και οίνου υποχρεωτική παρόδοσις οίνου, άντιστοιχούντος εις ποσοστόν της παραγωγής των γλεύκους και οίνου κατ' περιφερείας, δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, δημοσιευόμενων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και καθορίζουσών τας λεπτομερείας τρόπου, χρόνου, κέντρου παραδόσεως, τιμής, έλαχίστου αλκοολικού βαθμού και τρόπου πληρωμής. Η τιμή δεν δύναται να είναι κατωτέρα της καταβαλλομένης τιμής δι' οίνους άποσταζομένους προς παρασκευήν οίνοπνεύματος.

β) Η παρότης οίνου, περί της ή προηγουμένη περίπτωσης διατίθεται, τη έποπτεία του Ρ.Χ.Κ., προς οίνοπνευματοποίηση ή όξοποίησην, πλην της περιπτώσεως των ρητινιτών οίνων, οι όποιοι διατίθενται άποκλειστικώς εις τας νεφτοποιείας προς άπόσταξιν.

γ) Δύναται να εξαίρωνται της υποχρεωτικής παραδόσεως, δια των αύτων ως άνω αποφάσεων, οι παραγωγοί μέχρι χιλίων χιλιogramμων οίνου.

δ) Ξεχειρούνται τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδόσεως οἱ παραγωγοί, τῶν ὁποίων ὁ οἶνος δικαιούται ἐλεγχομένης ὀνομασίας προελεύσεως ἢ ὀνομασίας προελεύσεως ἀνωτέρας ποιότητος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἢ προσρίζεται πρὸς παρασκευὴν ἐκλεκτῶν ἀποσταγμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγή τούτων διετέθη διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν».

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. α) Οἱ κατεργαζόμενοι σταφυλὰς διὰ μηχανικῶν μέσων εἰς ποσότητα ἀνωτέραν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) χιλιγραμμῶν ἐτησίως ὑποχρεοῦνται ὅπως, καθ' ἑκάστην οἰνικὴν περίοδον, ἀποθηκεύουν ἰδιαίτερώς ποσότητα οἴνων τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, προερχομένην ἐκ τῶν τελευταίων πιέσεων τῶν σταφυλῶν, τῆς πίεσεως τῶν στεμφύλων τῆς ἐρυδρᾶς οἰνοποιήσεως καὶ τῶν οἰνολασπῶν, ὡς καὶ τῆς τυχόν ἐκχυλίσεως τῶν στεμφύλων.

β) Σταφυλὰι μὴ πληροῦσαι τοὺς ὅρους τῶν ποιοτικῶν προδιαγραφῶν πρὸς οἰνοποίησιν, περὶ ὧν ἡ παρ. 3 (παρ. α) τοῦ ἄρθρου 1, οἰνοποιοῦνται ἰδιαίτερώς. Εἰς κεχωρισμένην οἰνοποίησιν ὑπόκεινται ὡσαύτως τὰ ἀπορρίμματα τῶν συσκευαστηρίων ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν, ὡς καὶ σταφυλὰι Κορινθιακῆς καὶ Σουλτανίνας, ἀκατάλληλοι πρὸς σταφιδοποίησιν καὶ μὴ πληροῦσαι τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποιοτικὰς προδιαγραφάς.

γ) Οἱ οἶνοι τῶν δύο προηγουμένων περιπτώσεων διατίθενται, τῇ ἐποτειᾷ τοῦ Γ.Χ.Κ., πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν ἢ ἀποποίησην, ἢ, κατὰ περίπτωσιν, πρὸς παραγωγὴν ἀποστάγματος στεμφύλων ἢ ἀποστάγματος οἰνολάσσης, πλὴν τῶν προερχομένων ἐξ οἰνολάσσης ρητινιτῶν οἴνων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται ἀπακλειστικῶς εἰς τὰ νεφτοποιεῖα πρὸς ἀπόσταξιν.

δ) Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἐλάχιστα ποσοστὰ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς περιπτώσεως α' τοῦ παρόντος, ἀναλόγως τῶν παραγομένων προϊόντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, ἀφορῶσα εἰς τοὺς οἶνους τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ παρόντος».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 243/1969 καταργεῖται.

*Ἀρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ὁ. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰς καίμενας διατάξεις».

*Ἀρθρον 7.

Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, προστίθενται περιπτώσεις δ' καὶ ε', ὡς κάτωθι:

«δ) Τὰ πάσης κατηγορίας οἰνοποιεῖα ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν διατήρησιν οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἐξοπλισμένου διὰ συσκευῶν καὶ ὀργάνων, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων, περὶ ὧν ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὰ ἤδη λειτουργοῦντα οἰνοποιεῖα παρέχεται προθεσμία δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

ε) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ὡς καὶ ἡ χρῆσις χορηγηθείσης ἀδείας, εἰς τοὺς ἔχοντας ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου καὶ ἐργαζομένους εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς συνεταιριστικὰ ὀργανώσεις, εἰς ὀργανισμοὺς Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς οἰνοποιεῖα, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνταξιούχους διὰ λόγους ὁρίου ἡλικίας ἢ ἀπολυθέντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικούς ὑπαλλήλους λόγῳ συμπληρώσεως τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς καὶ συσταξίμου δημοσίας ὑπηρεσίας».

*Ἀρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀρθρον 12.

Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος».

*Ἀρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀρθρον 13.

Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος:

α) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7 καὶ 9 παρ. 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος.

β) Οἱ παρανόμως ἀσχοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Οἰνολόγου. Παράνομος ἀσκῆσις θεωρεῖται καὶ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραχώρησις τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας τοῦ οἰνολόγου, ὡς διὰ μιθώσεως ἢ ἄλλως. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις αὕτη μὴ οἰνολόγος.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ εταιρικῇ σχέσει, οἰονδήποτε νομικῆς μορφῆς, χορήγησις ἀδείας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμεναι διατάξεις καὶ τὸ ἐργαστήριον λειτουργεῖ παρουσίᾳ, ἐπιβλέψει, ἐργασία καὶ εὐθύνη τοῦ κεκτημένου ἀδείαν οἰνολόγου. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς αὐτῆς ἀδείας οἰνολόγου ἰδρυσις καὶ λειτουργία, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, πλειόνων τοῦ ἐνὸς οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων ἢ πλειόνων ὑποκαταστημάτων τῆς αὐτῆς ἐταιρείας».

*Ἀρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀρθρον 14.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τιμωροῦνται:

α) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 τοῦ παρόντος».

*Ἀρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀρθρον 15.

Ἡ δίωξις τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρων 1 παρ. 3, 4, 5 καὶ 6 παρ. 2 τοῦ παρόντος, χωρὶς βάσει πρωτοκόλλου παραβάσεως συντασσόμενου ὑπὸ ἀρμοδίων ὀργάνων ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Γ.Χ.Κ. διὰ Π.Δ., ἐκτελούμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθορίζεται ἡ διαδικασία διώξεως τῶν ἀνωτέρω, ἡ διαδικασία ἐπὶ κατασχόμενων εἰδῶν, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα εἰς κατάσχσιν εἶδη».

*Ἀρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀρθρον 16.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 παρ. 2, τοῦ παρόντος, παραχόμενος, κατεχόμενος, μεταφερόμενος, ἐξαγόμενος ἢ διατιθέμενος εἰς τὴν κατανάλωσιν οἶνος ἢ γλυῦκος δημεύεται.

2. Ἡ δημεύσις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἰονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ πράγματος.

3. Ὁ δημευθεὶς οἶνος ἢ γλυῦκος ἢ τὸ ἐκ τῆς ἀποστάξεως τοῦ οἴνου ἀποληφθὲν οἰνόπνευμα ἢ ἀπόσταγμα ἐκποιεῖται

κατά τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, τὸ δὲ προϊόν τῆς ἐκποίησεως κατατίθεται εἰς τὸ ΚΤΡΚ καὶ Δασῶν, μετὰ προηγούμενον συμφέρισμόν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων εἰσχωρητικῶν δατμῶν, φόρων κλπ.».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 17.

Διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάσσεται πρὸς τούτοις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἢ καταστροφή τῶν ἐτικεττῶν καὶ τῶν περιβλήματων. Ἐπίσης τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τῶν δοχείων καὶ φιαλῶν, ὡς καὶ τὴν, δαπάναις τοῦ καταδικασθέντος, ἐφ' ἧς δημοσιεύσιν διὰ μιᾶς ἐφημερίδος ὁλοκλήρου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ περιλήψεως ταύτης».

Ἄρθρον 14.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Νόμου 396/1976 «περὶ οἰνολογικῶν κατεργασιῶν καὶ ἐμπορίας τῶν οἴνων», προστίθεται ἐδάφιον γ', ὡς ἑξῆς:

«γ. Οἱ ἐμφιαλωταὶ οἴνων, ὧν ἡ ἐμφιάλωσις ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ οἱ παρασκευάζοντες καὶ πωλοῦντες ἀεριούχους οἶνους ὡς φυσικῶς ἀφρώδεις καὶ ἡμιαεριούχους οἶνους ὡς ἡμιαφρώδεις».

2. Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Νόμου 396/1976, καταργεῖται.

Ἄρθρον 15.

Οἶνοι παρασκευασθέντες δι' ἀναμίξεως μετ' οἰνοπνεύματος, διατίθενται, ἔτι καὶ ἐὰν δὲν πληροῦν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 396/1976 «περὶ οἰνολογικῶν κατεργασιῶν καὶ

ἐμπορίας τῶν οἴνων» εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν τοῦ προστεθέντος οἰνοπνεύματος, εἰς τὸν ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ἀλκοολικὸν τίτλον τοῦ ἐτοίμου πρὸς ἐμπορίαν προϊόντος, εἰς τὸν ἐλάχιστον φυσικὸν κτηθέντα καὶ δυναμικὸν ἀλκοολικὸν τίτλον, εἰς τὴν ἐμπεριεχομένην αἰθυλικὴν ἀλκοόλην ἐκ ζυμώσεως σακχάρων σταφυλῶν καὶ εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ προστεθέντος οἰνοπνεύματος, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἀναμίξεως διαπιστοῦται ὅτι οὗτοι παρήχθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτός ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΥΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ